

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 28 stycznia 2022 r.

Poz. 480

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.130.11.2021.JW1 WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 25 stycznia 2022 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021r. poz. 1372 ze zm.),

stwierdzam nieważność

§ 19 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 19 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 20 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 20 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 21 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 21 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 21 ust. 2 pkt 7 lit. c we fragmencie „budowlanych”, § 21 ust. 2 pkt 10 lit. a we fragmencie „MP1, MP3, MP5, MP15, MP17, MP18”, § 22 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 22 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 23 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 23 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 23 ust. 2 pkt 10 lit. b we fragmencie „U2, U5”, § 24 ust. 2 pkt 6 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 25 ust. 2 pkt 4 lit. h we fragmentach „budowlanych”, § 25 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 25 ust. 2 pkt 7 lit. c we fragmencie „budowlanych”, § 25 ust. 2 pkt 10 lit. a, § 25 ust. 2 pkt 10 lit. b we fragmencie „UZ4, UZ8, UZ16”, § 26 ust. 2 pkt 2 lit. b, § 27 ust. 2 pkt 3 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 27 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych” i § 28 ust. 2 pkt 4 lit. a we fragmencie „ZL2, ZL3, ZL4, ZL8, ZL11,” uchwały nr XLVIII/547/21 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w sąsiedztwie ul. Armii Krajowej, ul. Oficerskiej, ul. 11 Listopada i ul. Górnej w Szklarskiej Porębie oraz jej załącznika nr 1 w zakresie nieoznaczonego terenu znajdującego się pomiędzy terenami WS1, U3, MW1, KDW23, MW2, MP25 i KDL1.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Szklarskiej Porębie, powołując się art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741 ze zm.) – dalej jako: ustawa, podjęła na sesji w dniu 17 grudnia 2021 r. uchwałę nr XLVIII/547/21 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w sąsiedztwie ul. Armii Krajowej, ul. Oficerskiej, ul. 11 Listopada i ul. Górnej w Szklarskiej Porębie – dalej jako: uchwała.

Uchwała, wraz z dokumentacją prac planistycznych, wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 27 grudnia 2021 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że jej:

- § 19 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 19 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 20 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 20 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 21 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 21 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 21 ust. 2 pkt 7 lit. c we fragmencie „budowlanych”, § 22 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 22 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 23 ust. 2 pkt 4 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 23 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 24

ust. 2 pkt 6 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 25 ust. 2 pkt 4 lit. h we fragmentach „budowlanych”, § 25 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych”, § 25 ust. 2 pkt 7 lit. c we fragmencie „budowlanych”, § 27 ust. 2 pkt 3 lit. g we fragmentach „budowlanych”, § 27 ust. 2 pkt 7 lit. b we fragmencie „budowlanych” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy oraz § 4 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164, poz. 1587) – dalej jako: rozporządzenie, polegającym na naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego w zakresie szczegółowych zasad scalania i podziału nieruchomości poprzez odniesienie się do pojęcia „działki budowlanej” zamiast pojęcia „działki”;

- § 21 ust. 2 pkt 10 lit. a we fragmencie „MP1, MP3, MP5, MP15, MP17, MP18”, § 23 ust. 2 pkt 10 lit. b we fragmencie „U2, U5”; § 25 ust. 2 pkt 10 lit. a, § 25 ust. 2 pkt 10 lit. b we fragmencie „UZ4, UZ8, UZ16,”; § 26 ust. 2 pkt 2 lit. b, § 28 ust. 2 pkt 4 lit. a we fragmencie „ZL2, ZL3, ZL4, ZL8, ZL11,” z istotnym naruszeniem art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. nr 78, poz. 483 ze zm.) w związku z art. 15 ust. 2 pkt 3 i 9 ustawy oraz § 4 pkt 3 lit. b rozporządzenia, polegającym na zamieszczeniu w uchwale regulacji wewnętrznie sprzecznych;

- załącznik nr 1 w zakresie nieoznaczonego terenu znajdującego się pomiędzy terenami WS1, U3, MW1, KDW23, MW2, MP25 i KDL1 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia, polegającym na wyznaczeniu terenu bez określenia jakichkolwiek ustaleń dotyczących jego przeznaczenia oraz zasad jego zagospodarowania.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy, rada gminy posiada uprawnienie do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Treść podjętej uchwały determinuje art. 15 ust. 2-4 ustawy, w którym wskazany został zakres przedmiotowy planu miejscowego. Wymagany zakres miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w części tekstowej i graficznej określa art. 16 ust. 1 ustawy oraz, wydane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 16 ust. 2 ustawy, rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021r. poz. 2404). Należy jednak zwrócić uwagę, że w odniesieniu do kwestionowanej uchwały zastosowanie znajduje poprzednio obowiązujące rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164, poz. 1587). Zgodnie z § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, do projektów planów miejscowych sporządzanych lub zmienianych na podstawie uchwały o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu miejscowego podjętej przed dniem 24 grudnia 2021 r. stosuje się bowiem przepisy dotychczasowe. Uchwała w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została podjęta przez Radę Miejską w Szklarskiej Porębie w dniu 28 grudnia 2018 r.

Wskazane unormowania stanowią również podstawę – dokonywanej zgodnie z art. 28 ustawy – weryfikacji zgodności uchwały z prawem. Jeżeli bowiem plan miejscowy został sporządzony z istotnym naruszeniem zasad jego sporządzania, to uchwała organu stanowiącego gminy jest nieważna w całości lub części. Plan miejscowy podjęty uchwałą Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie narusza zasady sporządzania takiego aktu prawa miejscowego, co powodowało konieczność stwierdzenia nieważności w częściach opisanych na wstępie.

1. W § 19 ust. 2 pkt 7, § 20 ust. 2 pkt 7, § 21 ust. 2 pkt 7, § 22 ust. 2 pkt 7 lit. b, § 23 ust. 2 pkt 7, § 24 ust. 2 pkt 6, § 25 ust. 2 pkt, § 27 ust. 2 pkt 7 uchwały przyjęto normy mające stanowić realizację wymogów wynikających z art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy, zgodnie z którym jednym z obligatoryjnych elementów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są szczegółowe zasady scalania i podziału nieruchomości. Regulacja zasad scalania i warunków scalania i podziału została dokonana również w § 19 ust. 2 pkt 4 lit. g, § 20 ust. 2 pkt 4 lit. g, § 21 ust. 2 pkt 4 lit. g, § 22 ust. 2 pkt 4 lit. g, § 23 ust. 2 pkt 4 lit. g, § 25 ust. 2 pkt 4 lit. h, § 27 ust. 2 pkt 3 lit. g. Przepisy te, choć formułowane jako zasady ochrony i kształtu ładu przestrzennego ustalają minimalny kąt nachylenia wydzielanych działek (budowlanych) w stosunku do linii rozgraniczającej dróg oraz szerokość frontu działek (budowlanych). Tego rodzaju regulacja w planie miejscowym dotyczyć może wyłącznie procedury scalania i podziału nieruchomości – określając jej zasady i warunki.

Standardy regulowania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w tym zakresie zostały ustalone w § 4 pkt 8 rozporządzenia. W rozporządzeniu określono, że ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości powinny zawierać określenie parametrów działek uzyskiwanych

w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.

Tymczasem regulacje zawarte we wskazanych przepisach uchwały nie odnoszą się do działek, lecz działek budowlanych. Należy zatem wskazać, że nie są to pojęcia tożsame. Trzeba bowiem odróżniać pojęcie „działki budowlanej” od pojęcia „działki”, czyli działki gruntu.

Działka budowlana została zdefiniowana w art. 2 pkt 12 ustawy i zgodnie z tą definicją jest to nieruchomość gruntowa lub działka gruntu, której wielkość, cechy geometryczne, dostęp do drogi publicznej oraz wyposażenie w urządzenia infrastruktury technicznej spełniają wymogi realizacji obiektów budowlanych wynikające z odrębnych przepisów i aktów prawa miejscowego. Z kolei definicja działki gruntu została ustalona w art. 4 pkt 3 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 ze zm.). Zgodnie z definicją jest to niepodzielona, ciągła część powierzchni ziemskiej stanowiąca część lub całość nieruchomości gruntowej. Zestawiając obie definicje legalne należy zauważyć, że nie każda działka gruntu będzie stanowiła działkę budowlaną i na odwrót – działka budowlana może się składać z kilku działek gruntu.

Z powyższego wynika, że ustalając szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, organ stanowiący gminy zobligowany był określić parametry działek w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, a nie parametry działek budowlanych. Doprowadziło to do niezgodności uchwały z prawem, która może zostać usunięta poprzez stwierdzenie nieważności uchwały we fragmentach „budowlanych” zawartych we wskazanych wyżej przepisach.

2. W § 26 ust. 2 pkt 2 lit. b uchwały ustalono, że teren RZ9 leży w obszarze Natura 2000 i obowiązują na nim ustalenia zawarte w § 16 ust. 5 uchwały oraz przepisy odrębne. Tymczasem granice obszaru Natura 2000 nie rozciągają się na teren RZ9. Spośród terenów RZ, których dotyczą regulacje § 26 uchwały, w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Góry Izerskie PLB020009 znajduje się jedynie teren RZ6, co jednoznacznie wynika z załącznika graficznego do uchwały. To w jego granicach obowiązują zatem wskazane w § 16 ust. 5 uchwały zasady, zgodnie z którymi zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych.

Rozbieżność pomiędzy częścią tekstową i graficzną planu miejscowego prowadzi do niekoherentności norm wynikających z uchwały. Inne ustalenia poczynić można bowiem w oparciu o § 26 ust. 2 pkt 2 lit. b uchwały, a inne w oparciu o jej załącznik graficzny.

Mając powyższe na uwadze trzeba wskazać, że stanowienie aktów prawnych w sposób prowadzący do powyższych sprzeczności jest nie do zaakceptowania w demokratycznym państwie prawnym, o którym mowa w art. 2 Konstytucji RP. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, zatem konieczne jest by zawarte w nim regulacje spełniały warunek określoności prawa. Oznacza to nakaz jego precyzyjności, tj. stanu, w którym istnieje możliwość wywiedzenia z niego jednoznacznej normy prawnej, oraz nakaz formułowania prawa przejrzystego, tj. zrozumiałego dla jego adresata. Konieczność stanowienia prawa cechującego się precyzyjnością i przejrzystością wielokrotnie podkreślał także Trybunał Konstytucyjny. Wskazywał on ponadto, jako wymóg zgodności aktu z zasadami prawidłowej legislacji, koherentność przepisów. Trybunał Konstytucyjny uzasadniał, że „nie tylko poszczególne przepisy winny być sformułowane poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego, lecz wymóg logicznej poprawności i spójności należy stawiać całemu aktowi prawnemu. [...] Przy ocenie każdej regulacji obejmującej kilka przepisów albo przy badaniu różnych norm prawnych zawartych w jednym akcie prawnym konieczne jest rozważenie, czy te regulacje i unormowania pozostają ze sobą spójne i logicznie powiązane” (wyrok TK z dnia 17 maja 2005 r., P 6/04). Nie ulega wątpliwości, że stosowny związek norm musi być zachowany także w przypadku zestawienia tych norm, które wynikają z części tekstowej z tymi, które wynikają z części graficznej planu miejscowego. Normy te muszą także pozostawać precyzyjne i przejrzyste w kontekście używanych oznaczeń dla poszczególnych terenów i przypisywania im obowiązujących na nich nakazów i zakazów.

Sprzeczność pomiędzy częścią tekstową i graficzną planu miejscowego można jednak usunąć. Stwierdzić bowiem należy, że tylko załącznik graficzny odzwierciedla rzeczywisty przebieg granic obszaru Natura 2000 Góry Izerskie, a tym samym to § 26 ust. 2 pkt 2 lit. b uchwały zawiera wadliwe regulacje. Konieczne jest zatem stwierdzenie nieważności § 26 ust. 2 pkt 2 lit. b uchwały jako niespójnego z częścią graficzną planu

miejscowego i niezasadnie uznającego teren RZ9 za objęty zakazami obowiązującymi na obszarze Natura 2000. Po eliminacji tego przepisu część graficzna planu w zestawieniu z treścią § 16 ust. 5 uchwały pozwala zaś na prawidłowe odniesienie ustalonych opisanych zakazów do terenu RZ6.

Niekoherentność części tekstowej i graficznej planu miejscowego dotyczy również § 21 ust. 2 pkt 10 lit. a we fragmencie „MP1, MP3, MP5, MP15, MP17, MP18” oraz § 25 ust. 2 pkt 10 lit. a uchwały. We wskazanych przepisach uchwały – ustalając szczególne zasady i warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy dla terenów MP i UZ – wskazano, że na terenach MP1, MP3, MP5, MP15, MP17, MP18, MP32, MP33 wyznacza się strefę techniczną, od napowietrznej linii energetycznej, zgodnie z przepisami odrębnymi, w której obowiązuje zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych (§ 21 ust. 2 pkt 10 lit. a uchwały) oraz, że na terenie UZ3 wyznacza się strefę techniczną, od napowietrznej linii energetycznej, zgodnie z przepisami odrębnymi, w której obowiązuje zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych. Tymczasem taka strefa techniczna napowietrznej linii energetycznej nie została wyznaczona na terenach MP1, MP3, MP5, MP15, MP17 i UZ3 rysunku planu.

Rozbieżność pomiędzy częścią tekstową i graficzną planu miejscowego prowadzi zatem do niespójności norm wynikających z uchwały. Na podstawie części graficznej nie sposób poczynić ustaleń, o których mowa w § 21 ust. 2 pkt 10 lit. a we fragmencie „MP1, MP3, MP5, MP15, MP17, MP18” oraz w § 25 ust. 2 pkt 10 lit. a uchwały. Odwołując się zatem do wskazań co do, wynikającej z zasad konstytucyjnych, konieczności zachowania koherentności norm planu miejscowego oraz biorąc pod uwagę stan faktyczny, który nie wymaga wprowadzania na wymienionych terenach strefy technicznej, zasadne było doprowadzenie do spójności regulacji poprzez stwierdzenie nieważności § 21 ust. 2 pkt 10 lit. a we fragmencie „MP1, MP3, MP5, MP15, MP17, MP18” oraz § 25 ust. 2 pkt 10 lit. a uchwały.

Z kolei w § 23 ust. 2 pkt 10 lit. b, § 25 ust. 2 pkt 10 lit. b i § 28 ust. 2 pkt 4 lit. a – przy ustalaniu szczególnych zasad i warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy dla terenów U, UZ i ZL – wskazano, między innymi, że na terenach U2, U5, UZ4, UZ8, UZ16, ZL2, ZL3, ZL4, ZL8 i ZL11 obowiązują przepisy odrębne dotyczące sąsiedztwa z terenami kolejowymi (gdyż przylegają one do terenów kolejowych). Tymczasem tereny te – zgodnie z załącznikiem graficznym do uchwały – nie przylegają do terenów kolejowych i tym samym nie mogą być one poddane regulacji dotyczących takich terenów. Jednocześnie we wskazanych przepisach pominięto teren, który zgodnie z załącznikiem graficznym do terenów kolejowych przylega (UZ9). Wobec powyższego także w tym zakresie normy części tekstowej i graficznej planu są niekoherentne, co wymaga stwierdzenia nieważności regulacji, z których wynikają. Jako że również w tym przypadku to załącznik graficzny odzwierciedla rzeczywiste położenie terenów w sąsiedztwie terenów kolejowych, zasadna jest eliminacja wadliwej egzemplifikacji terenów w tekście uchwały, co przywróci zarówno koherentność uchwały, jak i jej zgodność z ustawą.

3. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy, wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. Z treści § 2 pkt 4 rozporządzenia wynika, że projektem planu miejscowego jest projekt tekstu planu miejscowego i rysunku planu miejscowego, natomiast – zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia – na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego.

W art. 20 ust. 1 ustawy wskazano, że plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

Z powyższych przepisów wynika jednoznacznie, że plan miejscowy musi zawierać część tekstową i graficzną. Tekst planu miejscowego stanowi treść uchwały rady gminy i jego redakcja przybiera postać przepisów prawnych. Rysunek planu jest załącznikiem graficznym do uchwały w sprawie planu miejscowego. Rysunek planu obowiązuje w takim zakresie, w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku lub oznaczenia graficzne na rysunku planu sytuują w przestrzeni prawa i obowiązki wynikające z norm ustawowych. Innymi słowy, rysunek planu stanowi uzupełnienie i wyjaśnienie tekstu oraz służy wyznaczaniu obszarów, na których obowiązują określone ustalenia wynikające z części tekstowej

planu albo innych przepisów powszechnie obowiązujących, a zatem nie może zawierać ustaleń odmiennych od treści uchwały albo sprzecznych z jakimikolwiek regulacjami prawa powszechnie obowiązującego, a także nie może obejmować obszarów, w odniesieniu do których tekst planu nie przewiduje żadnych ustaleń.

Tymczasem dla terenu nieoznaczonego na załączniku graficznym żadnym symbolem (znajdującego się pomiędzy terenami WS1, U3, MW1, KDW23, MW2, MP25 i KDL1) nie dokonano żadnych ustaleń w części tekstowej uchwały. Oznacza to, że Rada Miejska w Szklarskiej Porębie objęła wskazany teren planem miejscowym bez ustalenia dla niego przeznaczenia oraz zasad jego zagospodarowania. Taki sposób regulacji stanowi istotne naruszenie prawa, który powodować musi eliminację z części graficznej uchwały wskazanego terenu. Powoduje on bowiem jedynie pozorne objęcie określonego terenu planem miejscowym (czego konsekwencją jest konieczność stosowania do niego regulacji odnoszących się do obszarów objętych planami miejscowymi i brak możliwości stosowania tych przepisów, które odnoszą się do obszarów, na których plany miejscowe nie obowiązują), przy jednoczesnym braku rzeczywistego ukształtowania ładu przestrzennego.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Jarosław Obremski